

24) Udvalgets Forslag:

Af Næring paa Landet, det være sig Haandværk, Handel eller Fabrikdrift, ligesom ogsaa deymed analog Næring, svares i Krigsskat i 1850 af Enhver, som selvstændig driver en saadan Næring, fra 2 Mk. indtil 5 Rbd., naar Næringen drives i det Mindre, og fra 5 Rbd. indtil 200 Rbd., naar Næringen drives i det Større eller fabrikmæssigt. Amtsraadet har, for ethvert Amts Bedkommende, at bestemme Næringskattens Størrelse for enhver af de herhenhørende Næringsdrivende.

Til den anden af Udvalgets nye Paragraffer.

25) Bregendahls Forslag:

At der efter Ordet „Fartøier“ tilføies „over 2 Commercelæster.“

26) Brobergs Forslag:

Saaftremt Udvalgets Minoritets (Ruden og Skau) Forslag vedtages, foreslaaes at Paragraphen kommer til at lyde saaledes:

„Af alle til Læstedrægtighed indbrændte Skibe og Fartøier skal i Krigsskat i 1850 svares 3 Mk. pr. Commercelæst af Skibets indbrændte Drægtighed, dog kun forsaavidt som Cierne ikke allerede efter de foregaaende Paragraffer blive at ansatte til en høiere Næringskrigsskat, end de som Skibsbedere alene vilde have at svare.“

27) Udvalgets Forslag:

Af alle til Læstedrægtighed indbrændte Skibe og Fartøier skal i Krigsskat i 1850 svares 3 Mk. pr. Commercelæst af Skibets Drægtighed.

samt Subamendment af Broberg til det under Nr. 26 opførte Forslag:

Istedetfor Ordet „Næringskrigsskat“ fattes: „Krigsskat efter Næring, eller Bidrag til Fattigvæsenet eller Communeafgifter i det Hele, Fattigbidraget indbefattet, som er lignet paa Formue og Leilighed.“

Ordføreren: Jeg skal med Hensyn til disse Paragraffer forholde mig saaledes som ved de foregaaende, og oppebie, hvorledes de ærede Forslagsstillere vilde motivere deres Endringsforslag, forinden jeg forlanger Ordet.

Jagd: Jeg skal tillade mig at understøtte det under Nr. 21 stillede Endringsforslag, fordi jeg anseer Udvalgets under Nr. 27 stillede Forslag for mindre heldig. Det forekommer mig, at den af Udvalget foreslaaede Krigsskat af Skibe og Fartøier er høist ubillig, efterfom den for en stor Deel vil komme til at hvile paa Personer, der allerede som Kjøbstadborgere ifølge de foregaaende Paragraffer ville komme til at bære deres Andeel af Krigsskatten, og saaledes ville blive 2 Gange befattede af een og samme Næring. Det synes mig nemlig klart, at naar den i Kjøbstaden bosiddende Skibsbeder som saadan vil blive paalignet sin fulde Andeel af Byens Næringskrigsskat i Forhold til hans Formue og Indtægt, da er der ingensomhelst Grund til her 2den Gang, at paalægge ham den samme Skat, under en anden Form, medens den ligesaa formuende Kjøbmand og Haandværker kun svarer den første Art af Krigsskat. Hvis Skibsfarten havde vundet betydelig ved Krigen, saa kunde man maaskee deri finde en billig Grund; men dette er faktisk ikke Tilfældet; efterfom de statistiske Tabeleer udvise, at Fragterne ei have været saa talrige under Krigen som tidligere, og det vil være bekkendt for Enhver, som har havt Opmærksomheden henvendt herpaa, at mange Fartøier have under Krigen maattet ligge stille, andre ere blevne stoppede paa Grund af Krigsudrustningerne, og næsten alle ere blevne mere eller mindre satte ud af deres regelmæssige Farter, — og medens nu paa den anden Side mange Grene af Handelen og Haandværksdriften have havt god Fortjeneste og Fremgang under Krigen, saa synes der saa meget mindre Grund til at beskatie Skibsfarten dobbelt imod sidstnævnte Næringsveie. Hertil kommer, at medens de fattigere Klasser af Land- og Kjøbstadbefolkningen, Huusmænd, Indsiddere og Dagleiere, i den forhøiede Arbejdsløn have erholdt langt meer end Erstatning for de under Krigen forøgede Byrder, saa er dette ingenlunde Tilfældet med de mange fattige Smaaskippere og Dæksbaadsførere, hvis hele Formue bestaaer i deres usle Fartøier, og dog vil Krigsskatten falde med et høiere Beløb paa dem end paa deres lige for-